

av Ruben Rønnevig Knutsen

Kandidatnummer 10016

Fortellingens samfunnskritiske kraft
-En analyse av Jonis Josef Stand-up forestilling
"Woke"

(foto:Woke, 2019)

Ruben Rønnevig Knutsen

Kandidatnummer 10016

DRA2000 - Bacheloroppgave

Innlevering 22. mai 2023

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet

veileder: Aimee Viktoria Schanche Kaspersen

Times New Roman Skriftstørrelse 12

Antall Ord: 6404

Innholdsliste

Kapittel 1.0 Innledning.....	Side 4
1.1 Personlig Bakgrunn.....	Side 4
1.2 Problemstilling og forskningsprosess.....	Side 5
Kapittel 2.0 Teoridel.....	Side 5
2.1 Stand-up komedie som plattform samfunnsmessige konfrontasjoner.....	Side 5
2.1.1 Historisk perspektiv stand-up utvikling.....	Side 5
2.1.2 stand-up sjangeren i praksis.....	Side 6
2.1.3 humorens makt i forhold til kontroversielle temaer.....	Side 6
2.2 fortellerkunsten i stand-up komedie.....	Side 7
2.2.1 fortellervirkemidler i stand-up.....	Side 8
2.2.2 stand-up begrep og elementer.....	Side 9
2.2.3 bruken av personlige historier for emosjonell tilknytelse.....	Side 10
Kapittel 3.0 Metodedel.....	Side 11
3.1 Jonis Josef.....	Side 11
3.2 Woke.....	Side 11
3.3 Arbeid med showet.....	Side 12
3.4 analytisk modell.....	Side 13
Kapittel 4.0 analyse.....	Side 13
4.1 forventninger og brudd på disse.....	Side 13
4.2 Call-back - « Gå ut å møte to nye mennesker hver dag».....	Side 15
4.3 Den dramatiske fortellingen- episk og ironisk metafiksjon.....	Side 17
Kapittel 5.0 Konklusjon.....	Side 19
5.1 Oppsummering av forskningsprosessen.....	Side 19
5.2 bidrag til kunnskap av stand-up sin rolle og framtidig forskning.....	Side 19
Kapittel 6.0 Referanseliste.....	Side 20
Kapittel 7.0 Vedlegg.....	Side 21

1.0 Innledning

Denne bacheloroppgaven vil utforske det dynamiske samspillet mellom historiefortelling, personlige fortellinger og konfrontasjonen av kulturelle og samfunnsmessige problemer i Jonis Josef sitt stand-up show *Woke* på tv2 play fra 2022. Jeg kommer til å utforske de unike kvalitetene stand-up komedie har som en plattform for sosial kommentering og samfunnskritikk. Jeg vil lage en «casestudy» som vil fokusere på hvilke måter Jonis Josef bruker sine personlige fortellinger til å adressere og utfordre samfunnsnormer og problemer i det norske samfunnet. Gjennom å analysere transkriberte tekster fra *Woke* vil denne oppgaven utforske effektiviteten til historiefortelling og personlige historier som verktøy til å starte kritiske samfunnsdiskusjoner gjennom å søke empati og forståelse for sin egen tolkning og plass i det norske samfunnet.

1.1 Personlig bakgrunn

Jeg har valgt denne oppgaven mye grunnet min egen interesse for stand-up komedie som jeg selv har drevet med i litt over ett år, og stått på scener i Oslo og mest i Trondheim. Jeg har et stort ønske og tro på at jeg kan bli blant de beste stand-up komikerne i Norge, og for å bli best må man lære fra de beste. Det er derfor Jonis Josef sitt Stand-up show *Woke* appellerer til meg, men ikke bare fordi han er diskutabelt Norges beste stand-up komiker, for det som appellerte meg mest med showet *Woke* er at det annerledes fra annet stand-up jeg har sett i Norge. Det virker ikke som om showet er sentrert rundt vitser, morsomme situasjoner eller fortellinger. Showet er strukturert rundt personlige historiene, og budskapet han prøver å fostre fram. Vitsene er resultat av eller vokser ut i fra fortellingen og budskapet i showet. Jeg tolker showet som en invitasjon inn til tankesettet, og hjerte til Jonis Josef. Denne intime magnetismen ga et nytt lag til stand-up sjangeren jeg ikke har sett i Norge før. Det fører til at jeg som seer ikke bare venter på vitsen, men vil høre på hva Jonis Josef har på hjerte. Det var

denne tolkningen jeg hadde av stand-up showet hans som fikk meg til å ville utforske hvordan han klarer å uttrykke sine personlige fortellinger samtidig som han ivaretar stand-up konvensjonen med vitser, «build up til punchline», og «callbacks» punchlines.

1.2 Problemstilling og forskningsprosess

Min problemstilling er da *hvordan historiefortelling og personlige fortellinger i Jonis Josef stand-up show Woke danner en samfunnskritisk tematikk*. Jeg kommer til å utforske fortellerteknikker Jonis Josef bruker for å få fram sitt budskap gjennom sine fortellinger, med eksempler fra transkribert tekst fra showet hans. I tillegg til teori om hvordan stand-up sjangeren fra et historisk og praktisk perspektiv fungerer som en ideell plattform for å fortelle fortellinger til best mulig effekt. Jeg kommer å knytte fortellingen til stand-up sjangeren gjennom forståelsen av ironiens dramaturgi, og hvordan denne dramaturgien får fortellingen fram i lyset på stand-up scenen.

2.0 Teoridel

2.1 Stand-up komedie som plattform for kulturelle og samfunnsmessige konfrontasjoner

Stand-up komedien sin plass i det norske samfunnet som estetisk praksis vokste fram på 90-tallet i Norge. Det var i utgangspunktet komikere selv som mobiliserte et miljø. Alle som ville opptre, fikk muligheten. Denne mobiliseringen skapte mangfold, bredde og demokratisk organisering av bransjen i disse tidligere årene. Disse grunnsteinene førte til en sterk bevegelse som introduserte stand-up som en plattform for uttrykking av kulturelle og samfunnsmessige perspektiver og meninger gjennom å konfrontere ulike kulturelle praksiser (Løvland, 2002 s. 25)

For å gi konfronteringen i denne praksisen kontekst, nevner Maja Løvland sosiologen Richard Sennett. Han hevder at i dagens intimitetstyranni blir det private invadert av det offentlige. Dette danner en intimitetsideologi hvor vi vurderer andre både etter prinsipper, men også etter personlige forhold, og det er dette personfokuset som gjenspeiles i standup.

Standup kulturen blir populær fordi den innreflekterer nye tegn i tiden. Dette tilsier at stand-up som praksis, konfronterer kulturen og samfunnet ved å være en plattform som knytter det private og offentlige som sin estetiske verdi (Løvland, 2002, s. 25-30).

2.1.1 Historisk perspektiv stand-up utvikling

Standup kom til Norge i 1993 på Cafe Teatro hvor grunder Eddi Eidsvåg hadde samlet humor-, revy-, og teaterinteresserte mennesker til et miljø som skulle være starten på standup kulturen i Norge. Den historiske linjen består av to tradisjoner hvor i den ene enden står den folkelige revytradisjonen og den andre, den angloamerikanske stand-up kulturen. Disse sjangerne møtes og vi får stand-up til Norge. (Løvland, 2002, s.13)

2.1.2 Stand-up sjangeren sin praksis

Gunnar Horn (2005) skriver i «» at det er et nytt fenomen i Norge, og et slags generasjonsfenomen.

Stand-up er som oftest en folkelig form for monolog eller et fortellerteater der fortelleren selv har skrevet teksten, står i fokus, og teksten framstilles som selvopplevde historier. Han trekker fram stand-up som en del av flere sterke teatertradisjoner. Disse er tysk kabaret, engelsk Music hall og amerikansk showbusiness. I Norge videreføres stand-up fra Chat Noir tradisjonen, og Horn trekker paralleller til den romantiske antihelten. Stand-up beveger seg på grensen mellom det private og det offentlige. De ønsker å overskride noen grenser og trekke inn temaer som er pinlig for publikum. Det er få fenomener som en stand-up komiker ikke kan ta opp, og de tar med publikum over den grensen. Stilistisk sette er det i grenseland mellom rolletolkning og fortellinger fra eget liv. Stand-up komikeren bruker seg selv til å skape en myte om seg selv, de presenterer myter og drar det inn mot seg selv. Humor, overdrivelse og lek med tabuer har alltid vært en del av teaterhistorien, og alltid vært den folkelige tradisjonens fokus. Den folkelige tradisjonen forkaster ofte det absolutte skillet mellom scene og sal, slik stand-upere gjør. Det er vanlig å spille på publikum, dette gjør evnen til å improvisere sentralt, slik at improviseringen gir en autentisk følelse til publikum. Det er her man ofte ser kvalitetsforskjellen mellom artistene.

Den tradisjonelle stand-up komikeren står med mikrofonen i hånda, og gjør mye ut av det sceniske rommet. Ord og mimikk er virkemidler for de fleste, imens enkelte også bruker kroppsspråk og gester (Horn, 2005, S. 48-50).

2.1.3 Humorens makt i forhold til kontroversielle temaer

Litteraturviter Sophia McCellen som har studert amerikansk politisk satire, argumenter for at humoren skjerper evnen til kritisk tenkning (Gaupås Johansen, 2020, s. 112). Hun mener at humoren sin benyttelse av avanserte språklige virkemidler fungerer som kodet informasjon. En seer blir tvunget til å være skjerpet for å få uttelling av vitsen. Dette samspillet tilsier at humoren fungerer som en form for kritikk som tvinger seeren til å være kritisk til hvordan kritikken blir framsatt. Dette perspektivet tilsier at all humor har en politisk side, med humorkritikkens appell ligger i hva den avslører og på hvilken måte. Den slovenske filosofen Slavoj Žižek er den ultimate komiske effekten oppstår “når man oppdager at bak masken befinner det samme ansiktet som masken viste.”. At humorens viktigste funksjon er at humoren avslører, og ingenting er mer avslørende enn at verden er like absurd som forestillingen som parodierer verden (Gaupås Johansen , 2020 s. 112-116).

2.2 Fortellerkunsten i stand-up komedie

Fortellerkunsten baserer seg på bruken av virkemidler og teknikker for å formidle en muntlig tekst. Fortellingen finnes kun i øyeblikket i møte mellom fortelleren og tilhøreren, som befinner seg i en plass av nøye gjennomtenkt rekke av hendelser. Denne planlagte rekken av hendelser kalles dramatisk struktur (Horn, 2002, s. 74).

Den dramatiske strukturen i stand-up er flytende, og avhenger av de dramaturgiske modellene man baserer strukturen på.

Janek Szatkowski snakker om fire ulike dramaturgiske modeller på den danske teaterscenen idag, som kan være relevant for stand- up. Den første er *dramatisk dramaturgi* med sammenhengende oppbygging mot klimakset, vendepunkt og så ny hensikt for hovedpersonen. Det andre er *episk dramaturgi* med to eller flere historier montert sammen til en helhet, betydningen av episk oppstår i montasjens knutepunkter, og han bruker den tyske filmen *Lola rent* som eksempel. Den tredje er *simultan dramaturgi* som er en ikke-tolkende form som handler om øyeblikket. Den er ikke en sammenhengende historie, men er fragmentarisk og minimalistisk. Den siste formen er den *metafiksjonelle dramaturgi*.

Denne metafiksjonelle formen tematiserer spillet mellom fortolkning og ikke fortolkning. Den er en mellomform hvor ulike fortellerlogikker settes opp mot hverandre, kommenterer hverandre og peker utover seg selv. Det oppstår en ironi i spillet mellom fortolkning og ikke-fortolkning. Denne formen kan inneholde episk, dramatisk og simultan dramaturgi i en og samme fortelling, med fragmenterende, kontrasterende og kommenterende effekt. Dramaturg Janek Szatkowski kaller denne den ironiske dramaturgien.

Stand-up sin dramatiske struktur baserer seg på et samspill mellom de dramaturgiske modellene noe som tilsier at den dramatiske strukturen er basert på den ironiske dramaturgimodellen. Stand-up sjangerens logikk oppfordrer til fiksjonsbrudd. Den ironiske dramaturgien i stand-up vekker publikum ved at stadige brudd på fiksjonsnivåer skaper usikkerhet og underliggjøring og dermed oppfordrer publikum til å være medskapende her og nå i framføringen (Horn, 2002, s. 48-51).

2.2.1 Fortellervirkemidler i stand-up

Fortellerkunstens mål er å skape bilder og meningsfylte helheter i tilskuerens hode, ved å legge til rette for at den enkelte skal skape sine egne, subjektive forestillingsbilder.

Fortellingen handler da om muntlig visuell kunstnerisk kommunikasjon mellom forteller og publikum. En forteller må da ha en tydelig bevissthet om sitt stemmeuttrykk i tillegg til en tydelig intuisjon når det gjelder sitt eget og andres stemmeuttrykk.

Tonefall er et viktig virkemiddel når det kommer til å presentere undertekst. For når ordets meningsinnhold kommer i konflikt med tonefallet, så er det tonefallet som tar over den meningsbærende funksjonen. Begrepet undertekst forholder seg mellom ytringen og den underliggende meningen med ytringen, tonefallet er da essensielt for å få fram ironien i fortellingen (Horn, 2005, S. 77-79).

Virkemidler i stand-up er sentrert rundt bruken av stemmen, og Gunnar Horn trekker fram fire virkemidler som demonstrerer stemmens variasjonsmuligheter. Den første er at man bruker kraft, på den ene siden av skalaen har du hviskingen, og den andre er det å snakke med høy stemme å skrike. Hvisking skaper ofte en intimitet, et fellesskap mellom scene og sal. Publikum får følelsen av å være innforstått i en handling. Det betyr oftest at du deler en hemmelighet, lyver eller er sjenert og det krever god diksjon. Roping kan brukes for å

skremme, at man må ta ordentlig til for å bli hørt, og kan også være fortvilelse og ikke bare aggressivt. Å snakke med sterk og klar stemme derimot kan vise styrke og beslutsomhet. Den andre er variasjon av tonehøyde, hvor variasjon skaper interesse. Høy tone kan gi inntrykk av svakhet og redsel, imens lav tone med dyp stemme kan vise en følelse av trygghet.

Den tredje er tempo, hvor om vi kan enten snakke fort, dette skjer når vi er travle, og budskapet haster. Det skjer og når vi er nervøse og ikke vet hvordan vi skal komme ut av en situasjon. Vi gjør det når vi er engasjerte i det vi forteller. Man snakker sakte for å virkelig poengtere sitt utsagn, men og når vi er svake og nølende. Snakke sakte kan man og gjøre for å holde på spenningen.

Den siste jeg vil trekke fram er klang. Hvor en tørr, klagløs stemme gir oss ofte et inntrykk av en litt pregløs figur, en "lavsstatusspiller" i Keith Johnstone teatersportterminologi. Mens en klangfull stemme gir publikum følelsen av at man er en som behersker scenen og situasjonen.

Stemmematerialet er fortellerens hovedinstrument, med en uendelighet av variasjonsmuligheter. Fortelleren må være villig til å lete etter stemmeuttrykk, og arbeide med sin egen stemme sine muligheter. Og med dette skape et godt grunnlag for å utvikle seg fortellerteknisk (Horn, 2005, S. 80-82).

2.2.2 Stand-up begrep og elementer

I stand- up er *set- up* og *punchline* sentrale grunnbegreper. Det er en effektivt grunnstruktur. Først formidles et *set-up* som skal lede til selve *Punchlinen* som skal gi latter. *Set- up* kan være en observasjon, påstand eller et tema på noen få setninger. Du samler all oppmerksomhet til et felles referansepunkt, slik at latteren får komme ut med størst mulig energi når «punchen» skytes ut.

Setup/punch må struktureres sammen til en større enhet slik at det bare går kort tid mellom latterutbruddene fra publikum. Formidlingen er altså montert sammen som i den episke og metafiksjonelle dramaturgiske formen. Svært ofte passer vitsene eller de ulike sekvensene i forestillingen sammen tematisk slik at dramaturgien virker å peke i en retning. En gjentagende punchline brukes da til å binde de ulike sekvensene i den retningen, en slik gjentagende punchline kalles for en *Call-back* (Løvland, 2006, s. 48).

En stand-upkomiker bruker utvalgte elementer for å formidle sitt humoristiske budskap. Maja Løvland (2006) og Oliver Double (2014) presenterer *gjenkjennelse*, *timing*, *rytme* og *referanser* som hovedelementer. *Gjenkjennelse* er et av de vanligste virkemidlene i standup, publikum ler siden kjenner seg igjen i det som blir sagt. Ved å bruke gjenkjennelser bruker komikeren sine egne observasjoner rundt temaer publikum kjenner til, som for eksempel oppvekst, nyheter. Komikeren setter lys på små detaljer ved dagligdagse ting som man kanskje ikke har tenkt ordentlig over før (Løvland, 2006, s. 99).

I stand-up så er *timing* svært sentralt (Double, 2014, s. 365). Timing handler om å oppfatte og å føle hva som er rette ord til rett tid. I forbindelse med humor handler også timing i følge Spolin (1999) om å ta inn responsen fra publikum. Komikeren må for eksempel vite akkurat når latteren er dalende slik at man vet når man kan fortsette å snakke igjen. (Spolin, 1999, s.34)

Double (2014) beskriver *rytme* som et enkelt, men nødvendig prinsipp for stand-up. Vits og latter må komme annen hver gang. Variasjonen ligger i tempo og temposkifter, og således er rytme like viktig i stand-up som i musikk. (Double, 2014, s.370).

Tradisjonelt har standup en dramaturgi som kalles *tregangerregelen* (Double, 2014, s.373). Gjennom denne regelen kommer også elementet om brudd eller overraskelse inn. Man forteller vitser med den samme stilen og nogenlunde lik oppbygning tre ganger, men den tredje gangen kommer det et brudd eller en form for overraskelse. Den første gangen forteller komikeren for å etablere vitsen, den andre gangen for å forsterke oppbygningen av vitsen, og den tredje gangen, når publikum tror de kan forutse hva som kommer, skaper komikeren et brudd som overrasker (Double, 2014, s. 373).

Det siste elementet er *referanser*, og kan minne litt om gjenkjennelse, men her er fellesskap sentralt. Om komikeren treffer publikum med de samme referansene, bygger hen et fellesskap (Double, 2014, s. 221). Jeg vil i hovedsak bruke *callback punchline*, brudd som *tregangerregelen* og *referanse* som skaper fellesskap med publikum i min analyse av *Woke*.

2.2.3 Bruken av personlige historier for emosjonell tilknytting

I følge Gunnar Horn (2002) går personlige fortellinger ut på at man henter råstoff fra sitt eget liv, ved at fortelleren bruker minner om sin fortid for å lage fortellinger der fortelleren selv er tilstede i fortellingen. Fortellingen blir definert gjennom de følelsesmessige aspektene av fortellingen som skaper formen som overskrider og utdyper de objektive forholdene i

fortellingen. Den personlige fortellingen utdyper forholdet til sin egen bakgrunn, og blir mer følelsesmessig korrekt enn historisk korrekt. Historien må da ikke bare bli gjenfortalt ut ifra vårt indre øye, men må kommenteres gjennom å fortelle den. Da kreves det å ta stilling til detaljer som komikeren bringer fram og gir form til fortellingen. Uten å fortelle våre opplevelser og følelser så risikerer vi å bli usynlige og statister i eget liv, så ved å fortelle våre fortellinger så konfronterer og søker vi tilskuerens empati og gjenkjenningsevne (Horn, 2002, s.108-111)

3.0 Metodedel

I metodedelen skal jeg presentere komikeren Jonis Josef og hans forestilling *Woke* fra 2022. Avslutningsvis i denne delen av oppgaven skal jeg presentere den analytiske modellen jeg skal bruke til analysen.

3.1 Jonis Josef

Jonis Josef Afrah Abdulle er mest kjent for å være stand-up komiker, men er og en skuespiller, tekstforfatter, radiovert og er nylig blitt forfatter med en bok om stand-up. Han er oppvokst på Gulset i Skien med somaliske foreldre som han nevner i *Woke*. Jonis Josef studerte ett år på handelshøyskolen BI før han begynte å jobbe som aksjemegler. Han startet å gjøre stand-up i 2014, og i 2017 ble han nominert til komiprisen for årets nykommer. Han sier selv han finner mye humor i krasjet mellom den somaliske og norske kulturen, som og tydelig kommer frem i stand-up showet hans *Woke*. I tillegg til å ta inspirasjon og fortellinger fra sitt eget liv i sine stand-up shows har han i tillegg laget to serier basert på hans liv. Han skrev og spilte hovedrollen i tv-serien *Kongen av Gulset* (2019) vist på NRK som var inspirert av hans oppvekst og ungdomsskoletid i Skien. Han spilte hovedrollen og skrev sammen med Mikael Samuelsen og Jenny Vuong tv-serien *Kasko* (2022) løslig basert på livet hans som aksjemegler som voksen. I radio har han og laget et navn for seg selv ved å delta i den populære humorgruppen *Terningkast tre* sammen med Martin Lepperød og Henrik Farley som siden 2019 har ledet P3-programmet *Karakter*. I 2018 satte Jonis Josef opp soloshowet sitt *Juicy*, som ble fulgt opp med podcasten *Juicy* hvor han hadde ukentlige samtaler om tematikk som humor, integrering, og diverse andre temaer. Før han året senere i 2019 fulgte opp med soloshowet sitt *Woke* som han omtalte som sin første skikkelige soloforestilling, og

ble kjøpt opp og vist på Tv2 play. Så Jonis Josef Afrah Abdulle har alltid vært en komiker som benytter fortellingen som sitt rammeverk rundt alle felter han arbeider med.

3.2 Woke

Woke er tatt opp på Cosmopolite på Soria Moria som er en scene som mest brukt til såkalt verdensmusikk. Showet er et soloshow Jonis selv har finansiert. showet varer i 40 minutter og starter ved å filme han på vei inn på scenen. Dette er det andre Soloshowet Jonis har hatt, men det første showet som har blitt filmet. Det samfunnskritiske ordet “Woke” betyr å være bevisst på hva som skjer og fungerer som et samfunnskritisk begrep Jonis prøver å gjenspeile med forestillingen sin. Han tar opp samfunnskritiske temaer som psykisk helse, rasisme, vold og terrorhandlinger i showet sitt, men gjør det med en ironisk dramaturgi som ser saken fra flere perspektiver.

Jeg har valgt å bruke forestillingen *Woke* av Jonis Josef fordi jeg mener at han klarer å konfrontere samfunnskritiske problemer, men på en ryddig ironisk og samlende måte gjennom å sentrere tematikken rundt fortellingen. At både problemet og løsningen på et samfunnskritisk problem er begge underliggende i historiene han forteller. Og han gjør dette på en så intim og empatisk måte som jeg sjelden har sett i Norge før. Og summen av dette gjorde at jeg ville studere og forske nærmere på hvordan Jonis da bruker fortellingen og ironien til å ta opp vanskelige temaer uten at stoffet føles for tungt. Som gjør at for meg som seer syntes at stand-up showet hans var veldig spennende samtidig som den var morsom, og den kombinasjonen er kanskje bare mulig om stoffet sentreres rundt fortellingen, og gir den samfunnskritiske fortellingen kraft.

3.3 Arbeid med showet

I arbeidet med showet *Woke* startet jeg med å se showet flere ganger, de første gangene som en fan som ville bli underholdt, og senere som en student som tok fram notatblokk for å notere ned sekvenser og tematikk. Etter å ha sett showet nok gangerr har jeg valgt ut sekvenser og form jeg vil fokusere på. Jeg transkriberte hele teksten for at jeg kunne referere til formen gjennom hele, og i tillegg velge ut sekvensene som går overns med hverandre gjennom showet. Derfor vil min analyse hovedsaklig handle om forteller metode og den ironiske dramaturgi formen. Jeg kommer til å ta opp sekvenser der jeg mener han bruker

fortellingen til å ta opp samfunnskritiske temaer underliggende i fortellingen. Og en helhets oppsummering av den episke hovedtemaet woke som tilsier nevnt i showet til å være bevisst på hva som skjer, som underliggende tema i denne ironiske dramaturgiske strukturen Jonis Josef knytter showet sitt rundt

3.4 Analytiske modell

I denne analysen skal jeg analysere ut ifra tre punkter. Punktene er basert på teoriene jeg har beskrevet tidligere i oppgaven og i problemstillingen min. Det første punktet er angående brudd i forventinger, her trekker jeg fram stand-up begreper og elementer brukt i fortellingen og analyserer dens effekt. Det andre punktet er angående callback virkemiddelet og dens effekt når det knyte forestillingen sammen rundt showets episke Woke-tematikk. Og det tredje og siste punktet om den

4.0 Analyse

Vi skal se på hvordan Jonis Josef bruker bygger opp meg ulike virkemidler i Stand- Up showet *Woke* til en episk fortelling om at vi mennesker har mer som gjør oss like enn som skiller oss. Denne episke fortellingen er showets struktur, der mange små dramatiske fortellinger fra hverdagen til en stand-up komiker blir til en forestilling. Her får de personlige fortellingene plass.

Ved å ta utgangspunkt i «personlige autentiske fortellinger» bryter Jonis Josef med mange av de kontroversene og den stillingskrigen eller kulturkrigen som har vært i USA, og delvis i Norge etter at begrepet Woke kom i « omløp». Dette gjør han ved aktivt å bruke *brudd*, *referanser*, *callback punchline* og bygge det opp forestillingen som en episk fortelling.

4.1 Forventninger og brudd på disse.

Siden showet han inviterer til heter *Woke* er allerede denne spenningen der hos publikum. Vil det være et antirasistisk show ?, vil det være politisk korrekt?.

Disse forventningene utnytter Jonis Josef i starten av showet. Etter en samtale med publikum om hvor de er fra, viser Jonis Josef sin kompetanse på folkegrupper fra Iran. «Er du Iran Iran eller kurder Iran?» (Sekvens 1, transkribert tekst). Med dette viser han velvilje overfor publikum om at han har kjennskap til at « del fleste land» er sammensatte land.

Deretter forteller han en liten historie som « bryter» med dette. Han forteller at han som hadde bedt hele Norge si ifra når «Onkel Terje» sier noe rasistisk under middagen, ikke klarer å si noe når den iranske taxisjåføren sier at «kurdere er verre en judor»(Sekvens 1, transkribert tekst). Her bruker han brudd på forventningene som hovedvirkemiddel. Her bruker han også det Double (2014) ville kalt *referanse*. Han viser til et fellesskap til det flerkulturelle publikum om at han har de samme referansene som dem. Han viser at han vet at relasjoner mellom folkegrupper i land er komplisert. Dette kan skape et fellesskap i det flerkulturelle publikumet, men også det etnisk norske fordi han anerkjenner at også mellom minoriteter finnes det sterke fordommer og diskriminering. Det er ikke de «hvite som diskriminerer « og «resten» er uskyldige ofre. Om publikum og komiker har de samme referansene, skaper dette et fellesskap (Double, 2014, s. 221)

For å bygge opp en episk fortelling, må ulike historier knyttes sammen. I historien om Jonis Josefs mislykkete forsøk på å gjøre suksess i USA viser han seg som en «antihelt» og sårbar. Fortellingens oppbygging er enkel og bygger på to premiss. Det ene er at rasisme mot svarte er reell i USA, og at amerikanere uansett hudfarge har lite kunnskap om verden. Jonis Josef sliter fordi amerikanerne ikke helt vil tro på det konferansieren sier om at han er «fra Norge « siden han er svart. Forventningene til at amerikanerne er dumme, blir gjenkjent i publikum. Her bruker han det en i Stand- Up ofte kaller «trepunktsregelen». I historiefortellingen så gjentar komikeren den samme oppbyggingen. I dette tilfelle at amerikanere er hverdagsrasister, amerikanere er dumme for så å bryte denne oppbyggingen. Jonis Josef gjør det med å være selvironisk i det han sier at siden han er den eneste svarte i Norge så blir alt han sier og gjør om til en stereotyp. Amerikaneren han snakker med forstår ikke dette så Jonis Josef forklarer; «Okey, in america they say that black men has a big dick ? . Well, Not in Norway. I fucked up» (Sekvens 2, transkribert tekst). Med dette har Jonis Josef skapt en forståelse med publikum om at selv om tittelen på showet hentyder til at det skal handle om hverdagsrasisme så skal publikum få sin kontrakt oppfylt om at showet vil leke med våre forventninger og fordommer snarere enn å være en polariserende debatt.

Når han bruker en fortelling for å definere hva *Woke* betyr så bruker han publikum aktivt. På den måten får publikum være med å definere hva *Woke* betyr. Noe som igjen forsterker et fellesskap. Bruddet han legger opp til her å si at de som er *Woke* vil være svært dårlige vitner, «..politiet har sånn; « kan du beskrive gjerningsmannen?» Hen var en person, hen trengte penger , og hen var utrolig rask».. og Oslo politidistrikt er sånn; «Tusen takk skal du ha» « Vi ser en ung mann med afrikansk opprinnelse» (Sekvens 3, transkribert tekst). Det som «ikke overrasker her», men og som gjør et brudd er en « felles forståelse» om at « blakk og rask» er nok til å definere personen en med «afrikansk opprinnelse».

Det tydeligste eksempelet på « trepunktsregelen» og kanskje en av dem som gjør forestillingen til et eksempel på ironisk metafiksjonell dramaturgi, finner vi i avslutningssekvensen. Her forteller han om det å være Norges mest kjente somaliske mann, og hvordan han blir tatt ut til ikke- tilfeldig kontroll på Gardemoen. Her får han igjen igjennom en *referanse* til det flerkulturelle publikummet som er tilstede, og som har opplevd å bli tatt til side fordi de er «svarte» eller «utenlandsk opprinnelse». De kaller det ikke lenger tilfeldig kontroll, men «kom her!»(sekvens 12, transkribert tekst). Punkt to er hvordan han gjentakende blir oppringt fra VG for å kommentere eller «ta avstand» fra muslimsk terror. I det tredje punktet ringer «Anniken fra VG» igjen. «Hei, det er Anniken fra VG. .. En somalisk gutt er tatt for terrorplanlegging i Skien. Vi lurte på om du kjenner ham». – Hva ? Anniken, jeg må skole deg litt. Det du gjør nå er faktisk rasisme .Bare fordi jeg er fra Skien, har ikke dette noe med meg å gjøre. Heldigvis sa hun unnskyld. «Beklager, jeg bare lurte på om du kanskje kjente Hassan.» « Hassan ? Hva faen har han gjort?» « Terrorplanlegging.» Og da følte jeg et absurd behov for å beskytte Hassan. «Hva mer du med terrorplanlegging? – Hvem har ikke planlagt terror før?» (Sekvens 12, transkribert tekst). Norge er lite, og om det er norsksomalier fra Skien som har planlagt terror så er det en viss sjanse for at Jonis Josef kjenner han. Dette forestillingens mest relevante og suksessrike brudd på forventningene.

4.2 Call back- « Gå ut å møte to nye mennesker hver dag».

I stand-up er *Call back* viktig når en setter sammen en hel forestilling. Det refererer til den punchlinen som knytter de ulike historiene sammen. Siden jeg argumenterer for at forestillingen er satt opp som en episk fortelling hvor mange små fortellinger knyttes sammen og blir « episk», blir *call back* punchline svært viktig. I sekvens 5 blir denne etablert. Igjen er det interessant hvordan Jonis Josef bruker *referanse* teknikken i oppbyggingen av

fortellingen. Han introduserer temaet at han er lei av alle som er åpen om psykisk uhelse. Disse er introdusert som influensere og bloggere. «De legger ut fine bilder av seg selv på en strand hvor det er liksom rumpe i monitor, litt pupper i monitor. Ansikt i monitor, og så er den sånn «catchen» under; «Jeg har så mye angst, Har du også angst? Bruk kodeord angst og spar 20% på ditt neste kjøp på eyeliner» (Sekvens 5 transkribert tekst) Her skaper han et fellesskap med alle som ikke vil at psykisk uhelse skal brukes til å selge «produkter».

Også NRKs serie *Jeg mot meg* får kritikk for å utnytte unge menneskers sårbarhet for å skape underholdning. *Call back* onlineren er psykologens løsning på problemene etter at de ulike deltakerne på *Jeg mot meg* har utlevert seg i program mot program. Løsningen på problemet er « Du må ut og møte to nye mennesker hver dag og sakte, men sikkert så blir det bedre» (Sekvens 5, transkribert tekst).

For å forsterke det komiske i *callback* setningen, forteller Jonis Josef at han ser på *Jeg mot meg* sammen med faren sin som er en somalisk mann som er vokst opp uten foreldre, og som har måtte flykte for å unngå å få hånden kuttet av i Saudia Arabia. Han ser på de unges lidelse med undring. « Og han ser på det sånn som hvite mennesker ser på Animal planet, «Wow Jonis!, har de mat?» så sier jeg. «Ja». «Har de tak?» sier jeg: « Ja» «Hvorfor de gråte?»(sekvens 6, transkribert tekst). På denne måten bygger Jonis Josef opp en «samfunnskritikk» av at dårlig psykisk helse , skyldes mangel på «virkelige problemer». Her er han spesifikk knyttet til «det norske samfunnet». Dette forsterkes ved at han gjennom publikum gjør en *referanse til språk*. Jonis Josef gjør en undersøkelse hos de i publikum som har flerkulturell bakgrunn. «- Hvilket språk snakker du? De har mange ja, Punjabi, Har dere et ord for angst på Punjabi?» «Depression!» «- Det er låneord.» «Hvor er du fra? Snakker du Aymara? eller har, « Okay, og hva betyr angst på Oromo ? og du vet ikke, nei, Hva, hvilket land er du fra ? Hva betyr angst på indisk? (Sekvens 6, transkribert tekst)

Her skaper han en *referanse* til alle med flerspråklig bakgrunn at de i sine språk fra « U-land» ikke har språk for angst fordi de har «virkelige» problemer. Dette skaper et fellesskap som skiller de flerspråklige og monospråklige i publikum , og dermed tydeliggjør at dette er ment samfunnskritisk mot nordmenn eller vesten. Eller som han tydeliggjør «Dere kommer aldri til å se Unicef- reklame, zoomer inn på Anya på 25 år , må være sånn «For 100 kroner i måneden, kan du hjelpe Anya som sliter med angst»» (Sekvens 6, transkribert tekst). Her forsterker han den sterke kontrasten mellom levevilkår og fokuset på psykisk helse. Det

interessante i en dramaturgisk sammenheng er at han drar «etnisk norske» inn igjen med nok et tydelig brudd på forventningene. Han referer til en hendelse der faren som har vokst opp uten foreldre, flyttet i frykt for avkuttete hender, fortsatt våkner opp svett.

«Han våkner fortsatt svett om natten. Sånn « Er jeg på Notodden?» så er et sånn, Så er det sånn, Nei pappa du er på trygt sted nå: Du er i Skien» Han er sånn: «Jonis, orker ikke mer fake bluesfestival, De tror Freddy Kalas blues, Jonis»»(Sekvens 6, transkribert tekst)

Gjennom denne referansen, og frykten for en dårlig bluesfestival, oppretter Jonis Josef fellesskapet med alle i salen. Det forsterker også rytmen i forestillingen at han veksler mellom alvorlige tema og tøys.

Callback one lineren binder også sammen sekvens 7 som handler om det absurde hvis en hadde laget en Mogadishu versjon av *Jeg mot meg*, hvor deltakerne som hadde meldt seg på fordi de var lei seg fordi moren deres var kidnappet av «Al Shabaab» fikk beskjed om å møte to nye mennesker hver dag.

4. 3 Den dramatiske fortellingen- episk og ironisk metafiksjon

Midt i forestillingene presenterer Jonis Josef en personlig fortelling som tilsynelatende bryter med den samfunnskritiske fortellingen, og er mer personlig. Men ikke minst bygget opp med klassisk historiefortelling. Jonis Josef er med på «Lars Monsen» på villtur. Der konseptet er at Lars Monsen får med seg en ukjent gjest på tur, og de skal finne ut av hvor de her.

Anslaget er klassisk med forestillingen om at Josef Jonis som somalier med bind foran øynene på Gardemoen; «Det var sånn dere lurte Mulla Krekar, lurer ikke meg. For første gangen.. i dette programmets historie at de må skrive en klausul om at det er innenlandsfly» (Sekvens 8, transkribert tekst) . Konfliktpunktet etter anslaget er når Lars Monsen får se Jonis Josef, og roper ut «Jøss, er det kamouflasje?», og ser på Jonis «som han er et Foodorabud som hadde glempt pizzaen» (ibid). Konflikten i denne fortellingen er da, hva skal Jonis Josef gjøre med at Lars Monsen uttrykker seg «hverdagsrasistisk»? Konflikten tilspisser seg ved at det regner, ved at Lars Monsen bare kan snakke om skog, at hans andre interesser er å snakke med døde, at det regner mer, og at Lars Monsen lager «apartheid» (Ibid) når de skal spise og sove i telt. Vendepunktet kommer dagen etter når Jonis Josef klarer å drepe en ørret slik som Lars gjør. Klimakset nåes når Lars Monsen kaster ut kamerafolkene og det er bare de to som

blir kjent ved å snakke om familiene sine. Altså det som er felles for alle mennesker. Det komiske anslaget helt til slutt er ;«...Jeg sliter med å få sove og Lars leser som faen, og da presterer jeg å lire av meg det mest patetiske setningen jeg har sagt i hele mitt liv. Og det er: «Lars, kan du lese høyt eller?», og Lars, Og Lars spør: «Sliter du med å sove, eller?» så sier jeg:» ja!» «sant, det du må gjøre i morgen, det er å gå ut og møte to nye mennesker hver dag»(ibid).

På den måten gjennom en personlig og ved hjelp av klassisk dramaturgi får Jonis Josef knyttet en fortelling som ikke er samfunnskritisk nødvendigvis til forestillingen. Her ser vi at hverdagsrasisme blir til «vennskap eller i alle fall vennlighet. Vi vi alle husker på at vi er mennesker med familie som ønsker å «spise», «sove» og «mestre naturen» så vil vi bli woke av oss selv. Det er også viktig å merke seg at *callback onlineren* henger på. Det er denne som samler hele forestillingen til en «episk fortelling» om det å være menneske.

I den siste fortellingen, henter Jonis Josef tilbake alvorret i hverdagsrasismen. Det å ha somalisk far, og dermed måtte forholde seg til en verden hvor han som «Norges mest kjente somalier», må kommentere forhold som har med muslimsk terror. Sett opp mot at en som er fra Bærum ikke må gjøre det samme. Avslutningen viser han til en personlig teori om at de ulike terroristene er så like, de kan ikke som «oss» slappe av å snakke sammen. De sitter i hvert sitt ekkokammer, og er bestemt på at de vet alt. Det de må gjøre er «callback» onlinen «Dere må ut å møte to nye mennesker hver dag» (sekvens 12, vedlegg 1).

Jonis Josef bygger opp forestillingen i det Janek Szakowski kaller den ironsike dramaturgien eller *metafiksjonelle dramaturgi*. Ved å veksle mellom ulike dramatiske oppbygninger i sekvenser og gi den vanlige dramatiske fortellingen stor plass i forestillingen med sekvensen hvor Jonis Josef er med Lars Monsen på tur, skaper Jonis et spill fortolkning og ikke fortolkning. Den ærlige former krever ikke fortolkning. Han viser seg sårbar. Samtidig leker Jonis Josef med ulike brudd og referanser. Dette gir den kontrasterende og kommenterende effekten som kjennetegner samfunnskritisk stand- up. Han har et gjennomført linje hvor han presenterer hverdagsrasisistiske opplevelser, og kritiserer «forbrukssynet» på psykisk helse samtidig som han fremmer et budskap om at vi trenger «bare» å bli kjent med hverandre som mennesker, ironisk framsatt gjennom *callback onlinen*, men som til slutt blir budskapet.

5.0 Konklusjon

5.1 Oppsummering av forskningsprosessen

Ved å transkribere forestillingen *Woke*, har jeg kommet nærme teksten som empiri. Det gjør at ved å se på virkemidler i stand- up som *brudd gjerne i trepunktsregelen, referanser og callback punchlinen* har kunnet avdekke forestillingens dramaturgiske oppbygning, og hvordan denne skaper kontrasterende spenninger som kommenterer hverdagsrasisme og annen samfunnskritikk samtidig som han fremmer et mellommenneskelig budskap. Fortellingens ironi, sårbarhet og ærlighet gjør at det ikke er like skummelt å ta opp vanskelig samfunns tematikk.

5.2 bidrag til kunnskap av stand-up sin rolle og framtidig forskning

Woke forestillingen er morsom. Den er inkluderende og skaper felleskap mellom ulike grupper. Den er også samfunnskritisk uten å være polariserende. Det er det mest interessante med denne forestillingen. Debatten rundt det begrepet *Woke* har vært svært polariserende, og ofte knyttet til at en redd for at humoren kan bli sensurert. Denne forestillingen viser at med ulike dramaturgiske strategier hvor en setter sammen den personlige fortellingen i sammenheng med ulike fortellerformer så kan en være samfunnskritisk og rørende mellommenneskelig. Det er interessant å finne ut av om det er profesjonaliseringen av den dramatiske oppbyggingen som skal sikre at humoren får være kontroversiell og samtidig sikre mot at den blir sensurert, kansellert eller oppfattet som rasistisk

6.0 referanseliste

Tor Grenness. (2020). Slik løser du metodeproblemene i bachelor- og masteroppgaven(1. utg.). Cappelen Damm Akademisk.

Maja Løvland. (2002). Hundre sider om norsk standup(1. utg.). UiO.

Gunnar Horn. (2005). Alene med publikum. Tell forlag as

Maja Løvland. (2006). Humor på tv. Cappelen Akademisk Forlag

Markus Gaupås Johansen. (2020). hva er Humor. Universitetsforlaget

Oliver Double. (2014). Getting the joke. Bloomsbury Methuen.

Internett sider

Jonis Josef- "Woke" (2022) (videoklipp). Hentet fra

<https://play.tv2.no/programmer/underholdning/jonis-josef-woke-1801384.html?play=true>

Holen, Ø. (2023) Jonis Josef. hentet 18.05.23. hentet fra https://snl.no/Jonis_Josef

Woke. (Bilde) (2022) Hentet fra

<https://play.tv2.no/programmer/underholdning/jonis-josef-woke-1801384.html>

7.0 Transkribert tekst

Vedlegg Transkribert tekst

Transkribert tekst

Sekvens 1

00.. helvete, we are all here , maan. Takk, i dag, du for eksempel, vet du med det flotte håret, hva kalte du deg selv, khashyar ! Har du kallenavn? eller Cash?, Kasha? hvor er du fra Kasha ? «Iran», bro, er du Iran Iran eller kurder Iran? ja , ok jeg forteller før jeg havnet inn sinnssyk situasjon for bare en uke siden jeg var i Stockholm er i en taxi, og det er helt sant, og jeg skal, jeg må si unnskyld til alle hvite mennesker i salen var fordi dere er mange, under Black lives matter så sa jeg til dere hei, når onkel Terje sier noe rasistisk under middagsbordet så må dere si ; «onkel Terje det er rasistisk , det er ikke greit å si», jeg har sagt det lenge helt til jeg satt i taxi i Stockholm for en uke siden med en mann fra Iran, og han sier til meg, jeg sier til «hvor er det han sier ; «er fra Iran» så sier jeg; «er du fra Iran Iran eller er du kurder Iran?» og han snur seg rundt ser meg i speilet sier; « jeg er fra Iran Iran» og så tar du pust, ser man i øynene sier han; «kurdere de er verre enn judor», og jeg blir litt stille i baksetet han bare ; «nei jeg mener det at kurdere er verre en judor «, og så venter på respons fra meg , så jeg er sånn ; «de er vel det da»- altså unnskyld, unnskyld alle mine kurdiske venner her i dag. Jeg er ikke helt hele det greiene her ,

Sekvens 2

03.08 Jeg, jeg har gjort stand Up en stund nå. Jeg ble litt cocky i fjor. Ting gikk veldig bra for meg jeg gikk veldig bra ja, men, jeg ble jammen, hei , ja si noe da skal jeg ble for cock, jeg ble for cocky fordi jeg husker når Trump var president i USA så hadde jeg en sånn tale som alltid vekket en sånn frø inni meg når han var sånn vi om at « We dont want immigrants from shit hole countries we want immigrants from great places like Norway».

Stakk til flyplassen gjør sånn, «faen. De burde vært mer spesifikke» og sier jeg

Da jeg gjorde stand Up der nede , merket jeg at det ikke gikk helt bra. Jeg skal være helt ærlig gikk så bra med meg her at jeg tenkte der Norge har blitt for lett. Jeg må dra til California jeg må dra til Los Angeles, og jeg dro dit og nå er jeg her. Missforstå meg ikke. Det er hyggelig å være her, men jeg dro liksom ikke til LA, for å være her . Jeg dro til LA for å være i La liksom, men grunnen til jeg kjente det her funket jævlig dårlig i USA . Jeg skulle prøve å gjøre stand up da. De er sånn klubbkveld og konferansier at det er sånn « Ladies en gentlemen, this next comedian is from Norway» og så kom jeg på scenen som publikum sånn «No, he is noot». Det er et eller annet vanskelig når du starter settet ditt sånn , ikke sant, men jeg husker jeg gjorde stand up, på alle og var som vi skjønner ikke .

Og etter showet ved det en sånn amerikaner som spør meg. « Hey, ,er et noen amerikanere her i kveld ? Nei, fordi det er dører her, ikke sant ja. Amerikanerne spør meg etter showet. « Hey, man I have å

question for you?» «Are there black people in Norway?». Som er et hyggelig spørsmål , og jeg bestemmer for at det svaret her trenger et morsomt svar. Det er min mulighet til å være komiker nå så jeg sier « Off course there is black people in Norway, maybe not right now--since». But has were I live doug.

«Wait a second, so you`re telling me that you are the only black guy in Norway? Og sier jeg sånn, ja, og så tror jeg at han skal le, men han ler ikke. Hen ler ikke han fyren her han blir dritseriøs så han ser på meg « Damn doug how does it feel?» Nå improviserer jeg, og sier sånn «It`s lonely man». og så husker jeg han spør meg videre sånn der « What is the worst part of beeing the only black guy in a country?» så sier jeg det er et godt spørsmål , så sier jeg « The worst part is that everything I do becomes a stereotype, because I am the only black guy». Så sier han, « I don`t get it» Okey, in america they say that black men has a big dick ? . Well, Not in Norway. I fucked up. Overthere , my reputation is fucked up doug» men er det en ting oppurtunister som lærer seg så er det liksom å fange en amerikansk trend tenke

Sekvens 3

06.11 Hvordan kan jeg ta med en trenden her tilbake til Norge og vet du hva som er en amerikansk trend ? Wokeness, ja , vet dere om hva det å være woke betyr , eller ? ja du du står der du så vekk. Hva betyr å være woke, «spør meg vel», er det en der ute som sier. Hvor er du, hva heter du, Camilla , hvor er du fra Camilla? Han snudde seg rundt, « Camilla!» Men Camilla hva betyr å være Woke? (Han gjentar) Bevisst på hva som skjer» Jeg gjør research min, og det er helt riktig, å være woke er liksom det å være på den riktige siden av den sosiale historien, ikke sant en virkelig woke person, er en person som ikke ser kjønn, størrelse , hudfarge, legning , ikke sant, en veldig god person. Det er med andre ord et veldig dårlig vitne. Når dere blir knivstukket utenfor Soria Moria i dag, politiet har sånn; « kan du beskrive gjerningsmannen?» Hen var en person, hen trengte penger , og hen var utrolig rask».. og Oslo politidistrikt er sånn; «Tusen takk skal du ha» « Vi ser en ung mann med afrikansk opprinnelse», nei , det er deres coop er deres go to, men jeg prøver å være, jeg prøver å være, prøver å være, prøver å være woke

Sekvens 4

07. 33 Sånn som hva heter du ? Julia hva hva , jobber du med i livet ditt Julie ? Hva studerer du Julie ? «musikkteater, ok,» Du sier vi snakker med en undersøke hvorfor det jeg er vennen din lurer kanskje sammen, men du svarte på «hvorfor snakker dere?» « Dere har mye å snakke om på første rad», ikke det vil snakke om røyk at det blir tett i nesa. Røyken som gjør dere tett i nesa, og ikke det at dere er venner til Samuel?» , Nei, men jeg tenkte da jeg filmer gjerne her , så ikke snakk med henne, klarer du det ? eller klarer du det? Lover du, lover det bra for det du passer, men du sa , «nei jeg klarer det ikke» «ok, kan ikke dere bytte plass?» Dere to, bytt plass , ja ,men du, opp , opp.

Hallo!! , dette her, dette her passer- ikke snakk til henne nå!. «Er du helt seriøs!» «eller du, med turban, hva heter du bror?» Ser du sitter nærme den ene veien . bare dra stolen nærme henne, og si; om vi skal gjøre hennes «vet du hva vi har lov til å gjøre med damer som deg i landet mitt?» si det! si det !, det skjønner du for det og det er ikke greit for å si det sånn, men dere passer bra, fordi mitt til neste jeg skal snakke om handler om en veldig woke ting.

Sekvens 5

09.00 Jeg har en veldig ok tanke jeg har , og det er at jeg er veldig , veldig lei av unge hvite jenter som er åpen om psykisk helse. Takk ære, jeg har mye , jeg er mye på, på Instagram og på Instagram selvfølgelig jeg tre ting. Jeg følger rappere, rumber og fotballspillere. Og noen av disse rumpene har blitt mennesker. influensere og bloggere. De legger ut fine bilder av seg selv på en strand hvor det er liksom rumpe i monitor, litt pupper i monitor. Ansikt i monitor, og så er den sånn «catchen» under; «Jeg har så mye angst, Har du også angst? Bruk kodeord angst og spar 20% på ditt neste kjøp på eyeliner». Så er det sånn «bitch, prøver ikke å ikke å se bra ut, jeg prøver å glemme noe jeg sa i 2014» og det er og det er i Norge vi elsker angst. Vi elsker unge lissom unge mennesker som.. Skjønner du? I Norge kan du bli kjendis for å ha psykiske issues, Vi har det programmet på NRK som heter «Jeg mot meg», har du sett det det er liksom. Paradise Hotel for folk som ikke har sixpack, ikke sant der hvor nrk skal ha mye kritikk . det er sånn; Sliter du mentalt ? Ja !, så er det sånn ja! « trenger du hjelp? « ja!» «Har du råd til hjelp? «Nei!» «Kom på NRK og slit der», i beste sendetid, og så sitter de i som dramatisk halvsirkel rundt en mann som heter Peder Kjøs som ser ut som han har sluttet med heroin i stad, skjønner du ? «Det ser ut som en NRK 2 til Brugata var sånn; « Hei du har vært våken før?» man var sånn «ja» ja så er det sånn «led dette programmet OK?» , «Pass på sykkelen», og så går rett inn og det er alltid, men annet enn samme greia annet enn samme greie de sitter her de ser Peder inn i øynene, de gråter på tv, de har lært seg å gråte på kameraer, OK vi sitter her, og du vet ikke om man lytter på dem eller på Jay Z i album i smug, ikke sant, Det er takta til «Hard Knock Life» I hvert fall. han sitter sånn som «Peder jeg sliter så mye», han bare «med hva da?» så sier de «angst», vet du hva du må «vet du hva du må gjøre da eller?» så sier ; du «hva da?» «Du må ut og møte to nye mennesker hver dag og sakte, men sikkert så blir det bedre» og de går bare, «OK» så gjør det det og

Sekvens 6

11. 33 . Jeg sitter og ser på «Jeg mot meg» sammen med faren min, en somalisk mann som ikke vet hva angst betyr. Og han ser på det sånn som hvite mennesker ser på Animal planet, «Wow Jonis!, har de mat?» så sier jeg. «Ja». «Har de tak?» sier jeg: « Ja» «Hvorfor de gråte?» Som er godt spørsmål da, ikke sant, og her er, her er det her er veldig gøy ting som jeg har funnet ut av . Sånn som, Hvilket land landet fra ? Hvilket språk snakker du? De har mange ja, Punjabi, Har dere et ord for angst på Punjabi?» «Depression!» Det er låneord.». «Hvor er du fra? Snakker du Aymara? eller har, « Okay,

og hva betyr angst på Oromo ? og du vet ikke, nei, Hva, hvilket land er du fra ? Hva betyr angst på indisk?. «Depression» Hvor er du fra? Kan du gambisk? Hva betyr angst på gambisk?, de vet ikke!, Hvilket land var du ifra igjen? Jo, du var fra Iran, hva betyr angst på farsi ? De har ikke det, og jeg har reist rundt mange har spurt dette spørsmålet her, og ingen U- land har et ord for angst, og vet dere hvorfor? Fordi disse landene her har ekte problemer, ja, ja. Dere kommer aldri til å se Unicef-reklame, zoomer inn på Anya på 25 år, må være sånn «For 100 kroner i måneden, kan du hjelpe Anya som sliter med angst». så sliter med å ha en sånn «Hjelp meg! Hvorfor sa jeg det ?» Og det er viktig å si så faren min har veldig lite sympati for angst. Der jeg må forklare hvem faren min er da, ikke sant. Faren min er en somalisk mann som var født uten foreldre som hadde det, ikke sant. Eller vokst opp uten foreldre, så det er stor forskjell på de to tingene her han har vokst vokst opp uten . Etter mange år, flytta til Saudi Arabia da han var 18-19 år. Måtte flytte da etter 5 år fordi en venn av han fikk hånda kapp av etter å ha feilaktig blitt anklaget for å stjele. Så pappa flyttet derfra, kom seg til Norge, og bodde på Notodden i 2 år. Til slutt kommer til Skien, og samlet familien der. Så pappa er en somalisk mann som har vært gjennom veldig mye, ikke sant. Han våkner fortsatt svett om natten. Sånn « Er jeg på Notodden?» så er et sånn, Så er det sånn, Nei pappa du er på trygt sted nå: Du er i Skien» Han er sånn: «Jonis, orker ikke mer fake bluesfestival, De tror Freddy Kalas blues, Jonis» Så pappa har naturligvis veldig lite sympati for de lissom, disse angstpregede folkene på TV, ikke sant

Sekvens 7

14. 19 Og er det det jeg skal love dere, så er det at det aldri kommer aldri til å se «Jeg mot meg»-Mogadishu- versjonen, ikke sant? Peder Kjøs blir flydd til Somalia for å hjelpe seks sårbare ungdommer der nede. Er det er de Abdi Abdi, Mohammed Hassan Abdi, sånn «Abdi, hva kan jeg hjelpe deg med? Sånn «Peder, Jeg har stor problem», plutselig Peder Hva er problem? Plutselig at Peder også somalisk, veldig tilpasningsdyktig psykolog, «Hva er problem?» er som fæl problemet sånn: « Min mamma blir kidnappet av A Shabaab for to måneder siden, og jeg savner henne» og Peder: «MMM. Mm. Så hva føler du da?» det er sånn: «Jeg føler angst!» Eller «depression» som det heter på indisk, Også sier Peder .. «hmm, vet du hva du må gjøre da eller abdi?» , «Hva da Peder?» , «Du må ut og møte to nye mennesker hver dag, og sakte, men sikkert så blir det her bedre, ikke sant?» og Før du vet ordet av det er Abdi Instagram, legger ut sexy bilder av seg selv, sånn På en strand med en tekst under «Noen ganger jeg savner mamma, Savner du også din mamma? Bruk kodeordet «Hvor er mamma» og spar 20 % på din neste kidnapping», ja

Sekvens 8

Takk, faen så bra dere er. Er det bare jeg som fortsatt lurer på hvor Anne- Elisabeth Hagen er?, er Ja!, sier du !, Mener du også, ja hvor er hun? Hvor er du fra ? (Henvender seg til publikum) Tenk det en somalisk mann, og en fra Eritrea sier « Hvor er hun ? – Hva tror du skjedde her ? Noen må finne det

ut snart , er helt enig, altså, men jeg har hvert fall gjort noen tanker om den Anne Elisabeth Hagen saken, og det er at jeg lurer på er hva som er verst for Anne- Elisabeth Hagen? Er det verste at media bruker det samme bildet av henne om og om igjen ? Eller at hun ble drept av den hun elsket mest ? For la oss være ærlige ? , Det bildet er jo ikke bra, er det det ?, ja misforstå ikke, flott dame, og hun har sikkert et nydelig bilde fra et ball i 1920 lissom, men media velger å bruke det ene bildet av henne hvor hun ikke klarer å smile. Hvor hun er sånn hæææ..og så er folk sånn: «Smil!» Jeg klarer ikke» vi bare klarer ikke» Og politiet er sånn; «Hvem drept henne ?» Jeg er sånn: «Fotografen!», Finn ut av hvem som tok det bildet så har dere svaret på gåten.

Sekvens 9

17.02 er vi.. takk, takk, takk, takk, Er det er det folk fans av gangsterrapper eller ? «Sigurd igjen, deg igjen, « my Guy». «Hvilke gangsterrapper liker du? Nei, det er ikke stereotypisk å si Dr Dre. Chronic er gangsterrap. Det er veldig bra jeg liker gangsterrap, men det som har blitt sånn skeptisk til nå, eller ikke skeptisk, jeg begynt å tenke på det er liksom hvor mye vi elsker vold når det kommer til liksom rap da, ikke sant? sånn som i Norge så har vi en gangsterrapper, vi har en. Kamelen. Dere kan si hva dere vil om Kamelen, men han er gangster ass. Han lagde karrieren hans mens han var på rømmen fra politiet , og jeg har venner som er på rømmen fra politiet i dag, og det som skjedde da var at politiet var sånn; «Du må møte opp i retten 1. juni «, og så kommer de ikke, så politiet ; «ok 1. august, da» også , og så er det liksom forskjøvet fram til 1. august da, ikke sant, og, og Kamelen han var i luftegården i fengselet , og, og de hadde plassert en søppelkasse feil, og han hoppet over et gjerde, og ut av hele greia, og ut. «Fuck you til politiet. og politiet er sånn; «Hvor skal du kamelen?» og han bare; «Studio!», og da lagde han «Si ingenting ingenting om koffer eg har ...» Ikke sant, han lagde den, og den smelte, og politiet er sånn «men hvor finner vi deg Kamelen?» Hva var det Kamelen gjorde da? Han booket Verftet konsert 16. oktober, og var det politiet må gjøre da? Jo, de må kjøpe billett de, da er du gangster, ikke sant? Og det som er greia den når det er på konserten hans på Verftet så blir alle sammen «Fri Kamelen!, Fri Kamelen!» som er en veldig amerikansk trend som vi har adoptert. «Fri Kamelen! mens jeg er en som er sånn; «Hva har Kamelen gjort da?» og det Kamelen hadde gjort, er at han hadde slått noen i trynet med en murstein i blind vold. S å ikke «Fri Kamelen!, Rehabiliter Kamelen! Hjelp Kamelen « støtt ham, og i USA så er det jo verre, ikke sant , vi elsker rappere som drar det langt i USA , der rapper som heter Bobby Shmurda han drepte noen i 2012. men alle ropte « Free Bobby!» så lenge at han kom dansende ut av fengsel i fjo.r Det er helt sant, Snoop Dog, mange som ikke vet det her, han drepte noen på nittitallet ,mest sannsynlig, og nå bakeren kaker med Martha Stewart, ja, ja en fyr som heter Max B drepte to stykker, og folk roper; «Free Max B!» fordi han hadde en jævlig god mikstape i 2007. Så mitt spørsmål til dere som sitter i salen i dag, det er , «Hvor bra må mixtape til Tom Hagen være?» Før vi er sånn «Free Tom Hagen!» Hvis Christine Dancke er sånn; mine damer og herrer, han har hatt en hit som har plaget hele landet»

Ta vel imot « T- Garden»- for det er rapnavnet hans. Og hans hit: «Hvite menn som pusher damer over 60» og så kommer han og så bare, ja , pitsj (som et geværskudd)

Sekvens 10

20. 24 Jeg hadde jeg hadde en greie nylig. Jeg, Showet her, Det handler jo om å være Woke liksom heter det handler om å være woke da, og jeg hadde liksom veldig sånn anti woke opplevelsen nylig. Jeg skal drive med det. Jeg var på tur men den minst woke personen i verden. Nå tenker du sikkert: «Kari Jaquesson!» Nei, det var ikke det. Jeg var på tur med Lars Monsen. Og det er rart, ass. når NRK ringer meg sånn: Hei, vil du være med på tur med Lars Monsensier: « ja!» så sier de: «OK, da møter du på Gardermoen og så får du bind for øynene og så blir det satt på et fly. Og som jeg har sånn: Vent litt! Dere vet jeg er en somalisk mann, ikke sant? Kan`ke be meg møte på Gardermoen og få bind for øynene, blir satt på et fly da , Det var sånn dere lurte Mulla Krekar, lurer ikke meg. For første gangen måtte i dette programmets historie at de må skrive en klausul om at det er innenlandsfly . Og jeg, og jeg møter opp og på Gardermoen og da får jeg bind for øynene, jeg får lydisolert headsett, og jeg blir eskortert av to damer, sånn her gjennom flyplassen. Ja, eg er veldig spent , og det eneste jeg tenke. Det er veldig dramatisk måte å frakte meg på, og jeg tenker bare sånn; Hvor mye penger skylder jeg Lars? Det her, er veldig dramatisk. Men så blir jeg satt på et fly , og vi flyr, og vi lander et sted , fortsatt bind for øynene , og jeg er nervøs. Og dere må huske det her er fire dagers, og jeg hakke med weed . Og, det betyr at jeg det går bra, det bare betyr at jeg får ikke sove så bra , så jeg var engstelig for det. Så jeg hadde med en liten lydbok for det er en voksen mann som ikke får sove før noen sier «Chapter 39». Så jeg har dette headsettet over øra , og bind for øynene , og er blitt frakta . Og vi lander med flyet, vi lander på en flyplass. Jeg går ned en trapp. Jeg får på meg en dress , jeg blir eskortert inn i et helikopter, og vi flyr med helikopteret. Vi lander et sted, og de eskorterer meg videre, og mens det her skjer, så tenker jeg Lars Monsen faen for en fin fyr han er , så så bli jeg litt nervøs også. Så tenker jeg, men kanskje lars Monsen er så likandes fordi vi ikke har sett han sammen med en utlending før , ikke sant? Kanskje det er derfor han er i skogen. Derfor han reiser så langt inn, så han slipper de greiene, ikke sant? og han vet ikke hvem han skal på tur med, en overraskelse for han, ikke sant ? som er dårlig overraskelse fordi han vet garantert ikke hvem jeg er , ikke sant ? så derfor hun dama var som på helikopter sånn: « Hyssj, ikke si noe!, Lars kan høre stemmen din» og jeg sånn hva tror han skal si ? «Jøss er det Jonis?» Skjer jo ikke det, ikke sant ? Vi ender opp, så vi lander med helikopteret, og jeg vil fortsatt eskortert med bind for øynene, jeg kommer til et sted, jeg krabber ganske lenge til slutt så sitter jeg ned, og sier OK du kan ta av deg bindet, men vær stille. Så tar jeg av meg bindet, og ser at jeg er i en grotte. Så tenker jeg, dette er jo spennende, og Lars Monsen kommer med gassed vet du så han kommer sånn og så ser jeg han har fortsatt bind for øynene så han har ryggen til meg. «Okay Lars. Da kan du begynne å kjenne litt rundt etter hvor du er.» Han gjør sånn her; « Ja, det er noe Nordland over detta. Ja, nord for Mo i Rana sør for Bodø garantert» jeg var sånn fy faen for en proffisjonell! Så sitter han « Er du , åvite hvem dier

på tur med? Lars sier « veldig gira Dere pleier alltid å velge veldig spennende mennesker til meg og jeg pleier alltid å elske disse turene her» « Okay, Lars da kan du snu deg rundt», og jeg er spent som faen. Lars tar av seg bindet, og jeg sier «Wallah », fordi han gjør akkurat det her , han gjør sånn her: «Jøss, er det kamuflasje ?» Helt sant, og jeg, og jeg blir veldig, veldig, veldig stressa på Lars sine vegne, så jeg sier til han Jeg er ikke, jeg er bare Espen Eckbo i blackface!» og da sier`n , og det Lars gjør da ...Vanlige folk som bor i byen de sier sånn «OJ» så prøver man liksom ikke bombe mer , men Lars har en hvit manns selvtilitt fra nittitallet. Så det Lars begynner å gjøre er at han begynner å gjette hvem jeg er ut fra hans database på svarte folk som er veldig liten. Så det neste han sier sånn: «Ja Chand Torsvik , er det deg?» og jeg sier» hæ!» « Chand» er det deg?, det sier jeg; « Jeg ække Chand» og, hvis dere ikke vet hvem Chand så er det en indisk mann fra Trondheim, og jeg har opplevd mye rasisme i mitt liv, men jeg har aldri blitt så fornærma. Han trodde jeg var en indisk Trønder , så «Jeg er ikke Chand ass man» og da ser han på meg , da så man og da litt skuffa, og han ser på meg og sier: « Ja, da må du nesten hjelpe meg» og han ser jo på meg det blikket han ga meg var som om jeg var sånn Foodora bud som hadde glemt pizzaen. skjønner jeg så jeg blir sånn, ja , men hjelper deg, du. Lars, jeg er bare en ung komiker Jonis og jeg driver litt med stand up eller komikk, jeg lager litt tv , lager litt Tv srier. Vet ikke o du har sett « Kongen av Gulset». Og litt podkaste, litt radio. Du vet sikkert ikke hvem jeg er, men jeg er bare veldig, veldig gira på å bli med på tur med deg. og Lars ser på meg. « Men seriøst, hvor er pizzaen?» Nei, seriøst han sa, « Er du klar for tur ?» og « Det er jeg. Jeg har nye Nike-sko» Og da var det sånn , «ikke sant, ja» VI ender opp med å gå gjennom en grotte her. Det tar jo 5 timer å gå gjennom den grotte, her. Det er helt jævlig, og jeg tror jeg er ferdig når vi kommer på den andre siden, men det er da turen begynner. Så han kommer bort til meg med kart og kompass og så sier han: «Vil du orientere oss?» hvis du ,sier jeg, vil du dø!» så sier han «Hvordan visste du det? Altså, «Det er noe med livsstilen din aaltså mann». Så jeg orienterer , Jeg er helt rå. Visste ikke at jeg hadde det i meg. Nord, øst, vest sør, vi går, marsjerer. Og Lars har bare går bak meg. Han er så imponert , men det Lars. Vi har ikke så mye å prate om da. Han bare prater om skogen hele tiden skog, bjørk, furu, trær, en jerv ser på oss her, elgebæsj, Vil du spise bær? skog, tre, skog, skog og jeg blir gæren etter 9 timer med bare skogspråk så sier jeg «Lars!» så sier`n «Ja, ikke skrik!» så sier jeg , «Lars, hva er det du gjør når du ikke er i skogen?» og da kjente jeg at «da holder jeg foredrag», og sier jeg «Om hva da ?», så sier han: «Skogen» Faen altså. «Er det noe annet i det foredraget da, som du snakker om noe annet?» han sier , han, «Ja visst, er det noe annet» sier, «Hva da?» «Jeg snakker også om overtro» så jeg» overtro det er spennende», jeg og her er greia med Lars Monsen som dere kanskje ikke vet det er at Lars Monsen er venn med Snåsamannen.. Fortsatt.. De har et aktivt vennskap, og det er noe med å være alene i skogen en mann som snakker med døde folk, og gjør stolt med gest, han sier «jeg snakker med døde folk «og sier jeg «Hva sier Tupac ?», og så lener han seg inn.. «han er ikke død , vøttu?» sånn My Guy. My guy. Men vi ender opp med å gå og gå og gå og marsjere og marsjere og marsjere og gå og gå og gå og til slutt så kommer vi på toppen av et fjell. Så sier Lars, trenger hjelp med teltet ditt? Jeg

sier ja det gjør jeg. La oss hjelpe meg med teltet mitt. Mens det skjer jeg tar fram noen pølser. Larsen snur seg og jeg sier « Halal- pølser» så sier jeg «Lars , vil du dele noen pølser eller ? Og da sier Lars til meg . «Oj, jeg vet ikke om du har vært ute å telte før, men det er vanlig at man sover i hvert sitt telt og spiser hver sin mat da» Så jeg; «Lagde du akkurat apartheid ?» Sånn «Hvordan visste du det? så har. Vi sover i hvert vårt telt da , og Lars ler i teltet jeg hører han le og jeg tenker sånn den vitsen til Snåsa manne skulle jeg faen meg hørt!. Når jeg ligger alene i teltet mitt og hører på en podcast er en lydbok for jeg får ikke sove så det er ikke så får jeg sove på grunn av lydboken og Dagen etterpå så kommer Lars, og han tar en peptalk. Han jeg så det var et sur og furter litt på grunn av det som i går, men, «Husk at det er litt kjipt på tur. Det regner mye , det er ikke noe opphold. Det kommer til å regne i tre dager. Alle klærne kommer til å være våte. Det kommer til å suge skikkelig, du må bare mental klar på det. Skjønner du? Skjønner du det mann, skjønner du det mann?» se Okay, har ikke noe annet valg, og så ender opp med at vi faktisk har en skikkelig fin dag. Vi koser oss , vi bonder, vi fisker sammen han gir meg en ørret på punkt, han sier. «Drep den» og, det er veldig rart fordi jeg aldri gjort det, men jeg har sett et klipp av Lars Monsen om hvordan han dreper fisker. Og han gjør sånn her... så jeg var klar. Lars ga meg en ørret som var levende som faen. og jeg bare .. mann bare bra, mann bra mann. Og vi tar den, og vi pakker tingene våre, og vi har fisk, og vi har ørret, og vi kommer til slutt et hytte, og det er varmt inne i hytta. Jeg kan endelig henge ting opp på tørk, og jeg er glad , og Lars gir.. vet du hva, Jonis, Han kalte meg aldri Jpnis. Det var Jenny og Joakim. Alle, alle navn på j1 od som ikke var Jonis. Han sier; « Okay, Josteinr. Er du klar nå eller?» Så sier jeg, «Ja», « Ålreit, det vi gjør nå..» at Jeg sender ut kamerane, og så blir vi to kjent uten kameraer til stede. Så sier jeg; « er spennende», sier han til kamerafolkene: «Alle sammen, ut, Nå skal jeg og Jonis ha et eget øyeblikk». Så han eskorterer de ut, og i det han lukket døra så gjør han sånn: «Sieg Heil!» Nei nei han gjør ikke det. Hadde vært veldig gøy hvis han gjorde det. Men han bare ålreit. «Flekk opp noe ørret, da mann!» Så flekker jeg opp ørret. Vi steker ørret og spiser potetstappe. Vi snakker om familiene våre, viser at vi er veldig mye likere hverandre enn vi tror, og vi har det veldig fint, og vi snakker lenge og bonder lissom. Og så sier Lars slutt . Da er det leggetid, og vi har to senger som ligger ved siden av hverandre . Så vi legger oss i hver vår seng. Jeg tar på meg lydboka, jeg har gått tom for batteri, jeg bæder. Lars har en sånn lommelykt på hodet, og leser i en bok, og jeg presterer og først si til Lars. «Er hyggelig på tur Lars», Han sier han «Ja», sier jeg skulle fortsatt ønske at jeg var Chand?» så sier han «Ja». « Okay». Så ligger vi der altså, jeg begynner å bli leggetid, men jeg, jeg sliter med å få sove og Lars leser som faen, og da presterer jeg å lire av meg det mest patetiske setningen jeg har sagt i hele mitt liv. Og det er: «Lars, kan du lese høyt eller?», og Lars, Og Lars spør: «Sliter du med å sove, eller?» så sier jeg:» ja!» «sant, det du må gjøre i morgen, det er å gå ut og møte to nye mennesker hver dag»

Sekvens 12

31. 34

1. Jeg har blitt Norges mest kjente somaliske mann. Beklager til alle somaliere som sitter i salen her. Det kunne blitt så mange bedre. Det ble meg og jeg bæder veldig. Fordi når du er somalier er du både svart og muslim En dobbel Whaming som de kaller det på Gardemoen luftplass. Eh eh. Tilfeldig kontroll som de kaller det. Eh eh Alle som har opplevd- har du opplevd/ henvender seg til en publikumer som svarer) . du betyr hva du opplevd. Sier du fortsatt tilfeldig kontroll. Publikum svarer lavt «Nei, bare Kom her» De sier bare «kom her! De sier bare tilfeldigkontroll, du sier jeg vet. Jeg skjønner hva du mener . Rart de greiene der. Det er slitsomt at media ringer meg for hva som helst. Skjønner dere hvor slitsomt det er ? «Halla , det er Anniken fra VG her. Det har skjedd et terrorangrep i Sri Lanka. Vi lurer på hvordan du stiller deg til det.» «Vet da faen, jeg ! Negativt ? Ikke bra!» Rart at jeg må stå til ansvar for det. Jeg blir sliten av det. For halvannet år siden ringte VG, Dagbladet og NRK. Jeg tar ikke telefonen for jeg er så lei. Til slutt tenkte jeg det måtte være en skandale, så jeg tok telefonen.»Hei, det er Anniken fra VG. En somalisk gutt er arrestert for terrorplanlegging i Skien. En somalisk gutt er tatt for terrorplanlegging i Skien. Vi lurer på om du kjenner ham». – Hva ? Anniken, jeg må skole deg litt. Det du gjør nå er faktisk rasisme .Bare fordi jeg er fra Skien, har ikke dette noe med meg å gjøre. Heldigvis sa hun unnskyld. « Beklager, jeg bare lurte på om du kanskje kjente Hassan.» « Hassan ? Hva faen har han gjort?» « Terrorplanlegging.» Og da følte jeg et absurd behov for å beskytte Hassan. «Hva mer du med terrorplanlegging? – Hvem har ikke planlagt terror før? «hva mener du?» « Hva mener du ? Ikke lat som at du ikke tenker på 17 mai; Hadde jeg hatt lastebil.. (Gjør en bevegelse med hånden som viser retning). Jeg hadde ikke gjort det, men jeg kunne. På tilfeldig kontroll: « Jeg kunne ha lurt dere!» « Jaså?» « Okay, ikke siter meg på det !» Rart at jeg må stå til ansvar for sånt. Spesielt terror i Norge. Vi har hatt noen større terrorangrep Nylig hadde vi- Kongsberg, Manshaus og Breivik. Alt er jo bare nordmenn. Det er 3- 0 til dere. Snart burde det ikke være turban og jeg som sliter på flyplassen. Det burde være hvis du heter Ole. «Kom her, Ole. Vi er skeptiske.» Hver gang det skjer terror i Norge, er min første tanke: Veldig kjipt. Vær så snill, ikke vær en utlending! Alle utlendinger som tenker det, kan dere gi meg et amen? Det er kjipt at vi tenker det. Mine norske venner tenker det samme. Man burde ikke være så opptatt av etnisitet, men det er viktig for dem. Som på Kongsberg nå. Mens det skjedde, gikk Carl I Hagen ut og sa: «Vi vil ha etnisiteten til gjerningsmannen!» Carl , slapp av. Chill. Han holder på nå. Han er der ute. Ro deg ned. «Nei, Vi vil ha etnisiteten til gjerningsmannen!» Men Carl, de ga oss

etnisiteten. De sa han brukte pil og bue. Hva slags eritreisk barnesoldat bruker pil og bue ? Husker dere når Manshaus- greiene skjedde? Det var en fascinerende sak. Jeg har en venn fra Bærum. Ingen ringte og spurte ham hvordan han stilte seg til dette. Manshaus planla et terrorangrep i en moske på id. Han kunne truffet en dag det var fullt av barn og voksne. Fullt av alt. Men han gjorde noen store feil. Nå er dere spente? Jeg pleier å ha en terrorteknisk kommisjon når det skjer i Norge. Hvordan kunne dette terrorangrepet tatt steget ? Hvordan kunne dere fått det til hvis det først skal være? Jeg har bare en terrorteknisk kommisjon hjemme i hodet mitt. Min kommisjon avdekket at Manshaus gjorde to store feil. Første feil var at han planla terrorangrep rundt helligdagen id. Greia med ID er at ingen muslimer vet når det er. Plutselig er et id. Dressen er på og alle tar fri fra skolen. Vanskelig å planlegge en så viktig begivenhet rundt dette. Den største feilen Manshaus gjorde.. Dette sier jeg som en gutt som har fått mye juling i moskeen. Den største feilen var at han gikk inn i moskeen uten å ta av seg skoene. Rafiq fikk ikke med seg at det var terrorangrep. Han bare satt og leste Koranen. Plutselig kom det inn en fyr med sko. «Å nei. Ikke i min moske!» Og banker ham opp. (Slår mot mikrofonen- Bankelyder). Han får ikke med seg at det er terrorangrep før dagen etterpå. Når Anniken fra VG ringer og sier han er en helt. «Helt hva? Hva mener du med stoppet terror?» «Du banket tenåringen.» « Å, ja! Er det å stoppe terror? Da vil jeg si .. Er alle kameraer på?» (viser pekefingeren mot ulike «kameraer») Jeg har stoppet terror hver dag i ti år! Dere skulle sett sønnen til Aziz i forrige uke! Kom, vis blåveis!» Det er veldig fascinerende og tenke på terror. Jeg kjente en som ble tatt for terrorplanlegging . Og som het Basti. Han dro til Syria for å kjempe for IS, og var Islam- radikal , om du vil. Så har du Breivik og Manshaus på den andre siden. Fascinerende! Man tenker på politikk som en lang linje fra den ene til den andre side. Men de mest ekstreme er ganske like hverandre. Politikk er en hesteko. De topplinjene er nærme hverandre. Min venn.. Nei, ikke min venn. De jeg kjente. De er mye nærmere Manshaus og Breivik enn oss. Vi har til felles at vi kan slappe av med venner, være uenige, ta en øl. Men de sitter isolerte i ekkokamre med sine egne tanker og folk. Bestemt på at de vet alt. Kunne jeg satt alle terroristene foran meg, ville jeg sagt: Dere må ut å møte to nye mennesker hver dag.» Tusen takk, det var det jeg hadde.